

[Buhl.]

skaberne i Anledning af det, der her er foregaaet. Institutioner som Forsikrings-selskaberne, der forvælter saa store Midler af samfundsmæssig Betydning og med samfundsmæssige Formaal, maa naturligvis have til Opgave og have Pligt til at indordne sig under de almindelige fastlagte Retningslinier for Rentepolitikken her i Landet, og jeg tror, at naar det nu i den Udstrækning, som det er sket, er lykkedes at tilvejebringe en Ordning, vil denne Ordning ogsaa være i Forsikrings-selskabernes egen velforstaede Interesse.

I øvrigt indeholder Lovforslaget som nævnt Regler, der skal muliggøre en Rentesenkning paa andre Punkter, hvor Renten ligger over 5 pCt., derunder bl. a. en Mulighed for Konvertering med Hensyn til kommunale Laan. Ogsaa paa disse Punkter hilser vi med Glæde de foreslaede Bestemmelser. Det gælder i det hele taget om, at man i størst mulig Udstrækning underbygger den Rentesænkningspolitik, som nu er indledet; og jo flere Omraader det lykkes at drage ind under den, des mere fæstnes selvfølgelig hele denne Ordning.

Mit Parti kan derfor anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Stein: Som det allerede gentagende er sagt, betegner det Lovforslag, der foreligger til Behandling i Dag, en Udbygning af den Konverteringslovgivning, vi er inde under, og selv om vi har forskellige principielle Betæneligheder, vil vi dog kunne tiltræde de første to Paragraffer i det foreliggende Lovforslag. Jeg vil ogsaa gerne i denne Forbindelse anerkende, at den højtærede Indenrigsminister har imødekommet visse Henstillinger, der er fremkommet her i Salen fra mit Partis Side om, naar man skulde ind under disse Regler, saa i alle Tilfælde at sørge for, at der blev den tilbørlige Ligestilling mellem de forskellige Grupper af Interessenter, saa de blev behandlet nogenlunde ens, uanset om de havde optaget Laan i 4½ og 5 pCt.'s eller lavere forrentede Obligationer.

§§ 3 og 4 i det foreliggende Lovforslag kan vi derimod ikke give vor Tilslutning til. Den højtærede Minister var inde paa, at det foreliggende Lovforslag oprindeligt havde haft en anden Udformning, og at det var lykkedes efter Lovforslagets Fremkomst at opnaa visse Aftaler med Forsikringsverdenen, som havde foranlediget ham til at fratage Lovforslagets oprindelige Bestemmelser. Det er jo paa sin Vis rigtigt, men den

Maade, hvorpaa det er sket, kan jeg i alle Tilfælde ikke billige. Det fandt sit Udtryk i det andet høje Ting derved, at den socialdemokratiske Ordfører karakteriserede det, der var sket, saaledes, at Selskaberne gik til Biddet, da de fik Kniven paa Struben. Det er maaske en lidt drastisk Maade at udtrykke det paa, men man har i alle Tilfælde Lov til at sige om det, der er sket, at Selskaberne er blevet tvunget til at gaa frivilligt med. Det er den Situation, jeg ikke kan finde rigtig. Jeg erkender, at den stemmer meget nøje med den højtærede Ministers Tendens til gerne at ville anvende stærke Midler, men det vilde, forekommer det mig, have været rigtigere, om man, inden man forelagde et Lovforslag af den Karakter, som dette Lovforslag havde, da det blev fremsat i det andet høje Ting, havde søgt at forhandle sig til Rette og ikke, som det for Resten er sket ogsaa ved andre Lejligheder, havde søgt at sætte Tvang i Stedet for Forhandling med rimelig Hensyntagen ogsaa til alle de i Virkeligheden vidtspændende økonomiske og samfundsmæssige Interesser, der knytter sig til alt dette.

Som sagt, de to første Paragraffer i det foreliggende Lovforslag kan vi tiltræde, de to andre maa vi tage Afstand fra, § 3, fordi den selv i den ændrede Form vedblivende betegner et saadant Indgreb i Kontraktfriheden, at vi maa anse det for at være i høj Grad betænkeligt, § 4, fordi den betegner en Udvidelse af Statens Garantiforpligtelser i et ret betydeligt Omfang, et Omfang, som vi i alt Fald ikke mener at kunne gaa med til.

Jeppesen-Drusebjerg: I Modsætning til den ærede sidste Taler, der kun kunde anbefale den første Halvdel af Lovforslaget, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det hele Lovforslag til hurtig Vedtagelse her i Tinget. Mit Parti ser saaledes paa denne Sag, at enhver Forholdsregel, der tilsigter Rentesenkning, specielt gennem Lettelse af de foreliggende Konverteringsmuligheder, maa hilses med Tilfredshed, og da det foreliggende Forslag har dette Formaal og paa heldig Maade supplerer Hovedloven, kan jeg anbefale det til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker for den Tilslutning til Lovforslaget, som er givet af Venstres, Socialdemokratiets og Det radikale Venstres Ordførere. Jeg beklager, at Det konservative Parti ikke har kunnet tiltræde Forslaget som Helhed.